

med stor samvitslöshet och med
många praktiques vilde ogilla
sal. Oell Billes besvärna häfd,
och således, och således förete
Gunglbygård samt egendom
sig att tillägna. Åren 1513
intill 1518 äro ättkälliga Tings
bevis Kunga bref och domar om
desa tvistigheter utgifne; men
för de Ardeligas myndighets skull
har saken ikke depts mindre
då till fullkomligt slut intet
kunnet komma. Man berättar
eljest om denna sal. Jons Holl-
gierstan Ullstans och om abboten
efterföljande historie att sedan
de 1514 voro komne till en för-
likning med hvarannan om jor-
de trätas i så måtto, att den

af Abboten tvistiggjorda mar-
ken skulle delas dem emellan
i dykedelar och sal. Jons Holl-
gierstan efteråt nog förmärk-
te att Gunglbygård ej var för-
likningen och denna delning var
mycket skadad till de gamla
egendom, som med urminnes och
bepuren häfd derunder lydde,
så hafver han sökt förliknin-
gen att kullkatta och vänskapen
med Abboten att bryta, och har
dertil taget sig detta tillfälle
att då Abboten till att visa sin
förtroende kom och besökte Jons
Hollgierstan för Gunglbygård,
och i det han steg upp för trapp-
pan, blif han andfåfster,
äldrenstund han var en spår